

Viimeinen matka

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Vaunun pyörien valitus

kirpeässä talvisäässä,

keskipäivän auringossa,

rikkoo hartaan hiljaisuuden

surevien matkatessa

kylmästä hytisevinä

kappelista kirkkomaalle.

Lapsi saattaa vaariansa,

rakasta isoisäänsä,

kädessään punainen ruusu,

Viimeinen matka

Kirjoittanut Paavo Turakainen

poskipäässä jäinen kyynel.

Toinen matkansa lopussa,

toinen vasta sen alussa:

Elämä n ikuinen kaava.

Lapsi heittää jäisen ruusun

vaarinsa leposijalle,

pohjalle avatun haudan.

Se hajoaa pirstaleiksi,

terälehtien tomuksi.

Viimeinen matka

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Kaikki on katoavaista,

harson hauras on elämä.